

امام حسن(ع)، کریم اهل بیت

امام حسن (ع) در شب نیمه ماه رمضان سال سوّم هجرت در مدینه متوّد شدند. امام حسن اولین پسر پیغمبر بود که خداوند متعال به خانواده حضرت علی(ع) و فاطمه(س) عنایت کرد.

امام حسن (ع) در شب نیمه ماه رمضان سال سوّم هجرت در مدینه متوّد شدند. امام حسن اولین پسر پیغمبر بود که خداوند متعال به خانواده حضرت علی(ع) و فاطمه(س) عنایت کرد. رسول اکرم (ص) بلافاصله پس از ولادتش، او را گرفت و در گوش راستش اذان و در گوش چپش اقامه گفت. سپس برای او گوسفندی قربانی کرد، سرش را تراشید و هم وزن موی سرش به مستمندان نقره داد.

نامگذاری امام حسن به رسول خدا محوّل شد و آن حضرت هم منتظر نامگذاری پروردگار ماند.

تا اینکه جبرئیل فرود آمد و گفت: "خدایت سلام می‌رساند و می‌گوید چون علی برای تو همانند هارون برای موسی است، نام فرزندش را نام فرزند حضرت هارون علیه السلام یعنی شَبْر قرار ده!"

رسول خدا فرمود: "زبان من عربی است و شَبْر، عبری است."

جبرئیل گفت: "شَبْر در زبان عرب به معنای حسن است."

به این ترتیب، کودک، حسن نام گرفت.

امام حسن علیه السلام بیشتر از هفت سال با رسول خدا زندگی نکرد، ولی در همین مدت به شدت مورد توجه پیامبر بود و استفاده‌های علمی و تربیتی فراوانی برد. محبت رسول خدا به امام حسن بسیار فراوان بود.

رسول خدا درباره‌ی او تعریف و تمجیدهای فراوانی نموده است که امام حسن بعدها به مناسبت‌های مختلف، از آنها برای معرفی شخصیت الهی خودشان استفاده کردند.

امام حسن علیه السلام با مادر خود، حضرت فاطمه(س)، رابطه‌ای عمیق داشت. فاطمه گاه با فرزندش بازی‌های کودکانه می‌کرد و گاه با ملاطفت مادرانه او را به عبادات مستحب تشویق می‌نمود. حسن نیز گزارش سخنان رسول خدا را پیش از هر کس، از مسجد به مادر می‌رساند و گاه در عبادت مادر دقت می‌کرد و از آن‌ها درس می‌گرفت.

امام حسن از آغاز بیعت مردم با حضرت علی علیه السلام تا لحظه شهادتشان به عنوان بازوی آن حضرت عمل می‌کرد. در جریان بیعت، حضوری جدی داشت و در سه جنگ جمل، صفین و نهروان حاضر بود.

در شب ضربت خوردن پدر قصد داشت همراهی‌اش کند که پدر اجازه نداد و امام حسن(ع) منصرف شد. پس از ضربت خوردن پدر نیز تمام تلاش خود را برای بهبود و استراحت حضرت علی(ع) انجام داد و در پایان به وصایای او گوش کرد.

امام حسن (ع) در تمام مدت امامت خود که ده سال طول کشید، در نهایت سختی و اختناق زندگی می‌کردند و هیچگونه امنیتی نداشتند

بعد از شهادت حضرت علی(ع) امام حسن به امامت رسیدند. امام حسن (ع) در تمام مدت امامت خود که ده سال طول کشید، در نهایت سختی و اختناق زندگی می‌کردند و هیچگونه امنیتی نداشتند، حتی در خانه، نیز در آرامش نبود. سرانجام در سال پنجاهم هجری به تحریک معاویه بدست همسر خود (جعه) مسموم و شهید شدند. امام حسن(ع) در بقیع مدفون شدند.

اهمیت امام حسن (ع) به نماز

امام حسن علیه السلام زمانی که نماز را برپا می داشتند زیباترین لباس را می پوشیدند، به حضرت گفتند: ای پسر رسول خدا چرا به هنگام نماز اینگونه لباس می پوشی؟

حضرت فرمودند: به تحقیق خدا زیبا است و زیبایی را دوست می دارد. پس خود را برای پروردگرم می آرایم، چنانچه می فرماید: [#171](#)؛ به هنگام نماز و حضور در مساجد لباس زیبای خود را بپوشید؛ پس دوست دارم که بهترین لباسم را بپوشم. (الحیاء، ج 5، ص 66)

سخنانی از امام حسن(ع)

امام حسن علیه السلام فرمود: کسی که خدا را بندگی نماید، خداوند هم همه چیز را فرمانبردار او گرداند.

(از هر معصوم چهل حدیث، ص 118)

بذل و بخشش کردن پیش از درخواست و تقاضای دیگران، از بزرگترین شرافت ها و بزرگی است.

(از هر معصوم چهل حدیث، ص 117)

دانش را فراگیرید و اگر توان حفظش را ندارید بنویسید و درخانه هایتان نگهداری نمائید.

(از هر معصوم چهل حدیث، ص 118)

در جود و کرم دست خدا هست حسن دست همه را وقت عطا بست حسن

نومید نگردد کسی از درگه او زیرا که کریم اهل بیت است حسن